

[Bernhard Baunsgaard]

delse af sandheden hos det store regeringsparti, men det går dog tilsyneladende. Så er det bare spørgsmålet, om de også kan blive enige med os andre om at lave det på en forståelig og ikke på en indviklet måde.

Endelig er der de selvstændiges beskatning. Jeg vil gerne takke for det, ministeren meddeler i redegørelsen. Jeg bad hans forgænger om at lade undersøge, om det ikke var rimeligt at beskatte den del af indkomsten, som ejeren af en selvstændig, privatejet virksomhed lod stå i virksomheden til bevarelse af arbejdspladser, ligesom selskaber. Det var svært at overtale ministerens forgænger til at forstå det. Jeg glæder mig over, at den nuværende skatteminister tilsyneladende har sluttet sig til min opfattelse. Det drejer sig om skabelse og bevarelse af arbejdspladser; derfor skal de lattes.

Hvad ejerlejligheder angår, kan jeg minde om det radikale forslag. Udstykning er ny brug af en ejendom; derfor burde vi benytte samme regler, som når et stykke jord flyttes fra landzone til byzone. Vi ser gerne på beskatningen.

Til slut skal jeg blot sige: vi må i gang med en reform. Det er ødelæggende for dansk økonomi bare at lade stå til. Går vi ikke i gang med en reform – og jeg understreger: vi har ikke råd til de lange spisesedler uden køkkenchefens anbefaling – bliver det ikke »efter os syndfloden«, men »syndfloden med vor efterladenhed«.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.59

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges.

Arne Bjerregaard (KrF):

Der er allerede sagt mangt og meget om denne skatteministerens redegørelse, og man kan efter de indlæg, der har været fra forskellige ordførere, næsten få poetiske tanker. Når man hører på hr. Glensgård fra fremskridtspartiet, får man næsten lyst til at synge »Blæsten går frisk over Limfjordens van-

de«, og når man har hørt SFs og kommunisternes omfavnelser fremførelse, kunne man have lyst til at synge »Dig vil jeg elske, du min styrke«. Nu skal jeg ikke prøve på at holde en tale i poetiske vendinger, men jeg vil dog gerne fra første færd sige, at kristeligt folkeparti hele tiden, mens vi har været her i folketinget, har fremført, at vi har ønsket med andre, de, der ville medvirke, at få gennemført en gennemgribende indkomstskattereform, som klart tog hensyn til familien, og når hr. Bernhard Baunsgaard fremfører, at man mishandler f.eks. folkepensionister, må jeg sige, at med skattelovgivningen har vi hidtil mishandlet visse familier, og med den nuværende oplæg vil jeg postulere, at man gør det samme. Når skatteministeren, som jeg havde den glæde at høre i fjernsynet en aften, siger, at vi er kyst, at vi er kyst langt væk fra at ville noget, må jeg nok replicere, at efter det, som skatteministeren er fremkommet med her, føler jeg, at den ellers så frimodige skatteminister er kyst, simpelt hen kyst fra at fremkomme med et virkeligt reformarbejde inden for det skattepolitiske område, måske kyst i særdeleshed af en demagogisk venstrefløj.

Jeg må klart sige, at vi vil være med til en skattereform, hvis den er retfærdig, men jeg må også give et billede af, hvor uretfærdigt regeringsoplægget kan virke for bestemte familier. Vi ønsker ikke en bestemt familiestruktur i dette samfund, en sådan vil vi ikke skattemæssigt være med til at fremme, men må man fremme på anden måde, men der ligger netop i regeringsoplægget, at familien skal have en bestemt struktur.

Hvis man f. eks. tager en familie, hvor den ene er hjemmearbejdende – jeg har sagt det før, men jeg må sige det så længe, at det trænger ind i dette ting – hvis man tager en familie, hvor den ene er hjemmearbejdende, og den anden tjener 240.000 kr. i 1984 – men lad mig i en parentes sige, at 240.000 kr. i 1984 sandsynligvis ikke er nogen større indkomst – ville denne familie efter oplægget, så vidt jeg kan regne ud, blive pålignet en skat i en bestemt kommune på 104.000 kr., medens den familie, hvor begge er udearbejdende, kan nøjes med 84.000 kr., altså 20.000 kr. i fordel til den familie, hvor begge er udearbejdende.

Skulle nu den første familie, hvor kun den ene er udearbejdende, holde samme levestan-